

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben hához...

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Muszká impertinenciája.

A medvekörmeiket tehát immár látjuk. S mint egy bécsi távirat értesít, — Andrassy is meghökkenett tőlök.

Jókor! Elég volt glagél-keztükbe bujtatni azokat a körmeiket, hogy éles szemű külügyérünk csak most lássa meg.

Hát ez bizonyosság különös neme a providenciának. Hogy is volt csak a háboru elején a mondás, s mi volt annak — de már jelentékeny halványabb viszhangja — a delegáció előtt?

„Sem az orosz területi terjeszkedés, sem független államok alakítása határaink közelében nem tartozik a tervbe vett kombinációk közé.”

S akármily oráculumszerűleg hangzott is a külügyér biztosításai, akármily homálylalt tudta is takarni, mit tart ő a „monarchia érdekei köréne” s mit tart orosz részről annak, a mi már ez érdek-kört érintene s a mi a monarchia részéről reclamatiókra nyújtana alkalmat: annyi még is kivethető volt leplezett szavaiból, hogy a legkevésbé, a minnek érvényesítésére a monarchia hatalmi sulyát is latba vetendők tartja, az, hogy az orosz birodalom ne terjeszkedjék s új souverain államok ne alakuljanak határainkon.

De még a Gladstone hívei is tele lázmázták a világot azzal, hogy a porta keresztényen alattvalói sorsának javítása, üdvös reformok keresztülvitele az egyetlen cél, melyet az orosz e háboruval maga elé kitűzött, s „a czár becsületszavát adta” hogy terület foglalására nem szánit.

A külön államok alakítása ellen pedig az osztrák-magyar külügyér biztos garantiákat vélt birni kezében. Hiszen ha megmaradt volna az orosz e programmal, melyet, mint előre megmondták a világosan látók, csak ürügyül használt más céljai leplezésére: az osztrák-magyar monarchia külügyér képviselőjének, ha feladatát jól felfogta, ezt se lett volna szabad engedni, mert már ez is orosz foglalás lett volna, még most nem területben ugyan, de sympathiákban, a minnek aztán a területi foglalás — lehet, hogy később, de bizonyára csak természetes accessoriuma. Andrassynek tudni kellett volna azt, hogy ha ezt megengedi, csatát veszített az orosz befolyás ellen s ugyanannyit kénytelen hátrálni a Balkán és Al-Duna mellől, a mennyit az orosz előnyömul.

Lehetett volna valódi felszabadítója azokról, a kik az orosz bujtogatás elhitett hogy elnyomottak, de a kik még csak szótlanul lesnek azok; ő javíthatott volna helyzetükön egy csöpp vér, egy lövet löpor elvesztegetése nélkül, a porta tekintélyének, méltóságának, területi épiségeinek megóvásául.

De eltűrte, hogy ezt kifacsarják kezéből, s a helyett minden odiumot ráháritson az orosz. Bizony rosszabb politikát ennél még az esetre se lehetett volna csinálni, ha az

oroszoknak szívében is csak az van, és semmi más, a mit ajkain hordott: a törökországi keresztények sorsának javítása.

De mint most már országvilág láthatja, e jelszó csak a hígvelejük elaltatására volt szánva, s hogy a mi külügyérünk is elaludt tőle. — ez épen a mi szerencsétlenségünk.

Most már aztán kinos az ébredés. Andrassy meghökken, mikor ott látja az orosz békefeltételek között mind azt, a miről azt hitte, biztos garancia van kezében, hogy nem lesz ott.

Orosz területi terjeszkedés. Először Ázsiában, egész török Armenia. No, gondolja magában Andrassy, mi közöm én nekem Ázsiához? Intézte el azt a muszka az angollal.

Jól van. Ne beszéljünk Ázsiáról. De lehet-e egy birodalom teljes megdöntését s a terjeszkedést világosan proklamálni, mint azt az orosz békefeltételeknek európai Törökországra vonatkozó része teszi.

Bulgária megszállva tartása az orosz hadak által mindaddig, a míg a hadikarbiának Oláhországhoz tartozó részét, és még más acquiralensben törlesztve nem lesz. — Igy szól a pont. A hadikarbiának pedig akkora összeg, hogy ha most dobra utánék Törökországot, még ugys alig jönne be e pénzücsk világban.

Ez nem egyéb, mint annak követelése, hogy Oroszország Bulgáriában egész Drinápolyig állandó gyökeret eresztessen. Az, hogy a muszka mig szövetséges fegyvertársát is úgy akarja megjutalmazni szolgálataiért, hol elszakítja tőle Bessarábiának Oláhországhoz tartozó részét, még növeli a szomorú komikumot s megfigyelésre méltó intelemül szolgál az orosz jó indulatnak azok iránt, akik nem voltak „fegyveres” szövetségesei.

És az önálló államok alakulása! Ez ellen is biztos garanciái voltak Andrassynek S mi történik? Az, hogy Románia teljesen független állammá alakul névleg is, — mig Szerbia, Bulgária, Montenegro, Bosznia és Herzegovina csak tényleg. Bulgáriának pláne olyan kormányzója lesz, a kit Oroszország tesz oda, s a ki be is hozza majd oda a kormányzatot, — az orosz kormányzatot.

Hát biz ez meglepetésnek elég meglepetés, ha ugyan ez is nem előre volt kicsinálva. Mert az sem lehetetlen ama gyalázatos szemfényvesztő játék mellett, melyet a kabinetek a keleti kérdésben a nemzetek elkápráztatására szinre hozni jónak láttak.

S valljuk be, ez az egyetlen vigasztalásunk. Mert ha Oroszország komolyan akarja valóítani ama békefeltételeket, melyekből a Dardanellák kérdését szándékosad hagytuk ki, hát valóítani is fogja s Európa nem fog tenni ellene, dacára minden kardesörtetésnek, melynek most nines egyéb célja, mint annak a csörgőnek, melylyel lármát csapnak a gyermek fülebe, hogy ne sirjon.

De nem lehetetlen, hogy Oroszország

csak azért hirdet most világgá ily föltételeket, hogy legyen miből engednie. Ugy tesz, mint az egyszerű magyar a Bach-időben, a ki fegyverengedélyért folyamodván, ágyura kérte az engedélyt, tudva, hogy ugy is lealkuszik abból a német.

Az oroszok eddig nyilvánosságra jutott békefeltételei oly hallatlanok, hogy még akkor aránytalanul nagyobbak a hozott s mindenesetre igen jelentékeny áldozatoknál, ha követeléseit egy harmadrészre redukálja. E reductio kilátásában tette őket oly elviselhetetlenekké — talán.

De tette azért is, hogy a törökországi szláv tartományok igényeit a lehető legmagasabb fokra csigázhassa. S ha Európa s az osztrák-magyar monarchia az ellen szót emel, — rá mutathasson: „Ime ez az, a ki miatt jogszerű, általam teljesen méltánytúl aspirációitok teljesedésbe nem mehettek.”

Pedig a helyzet olyan, hogy a két lehetséges eset közül ez utóbbi a kedvezőbb. A másik az, hogy Oroszország megmarad követelése mellett és nem alkuszik.

Erdélyes jegyzés, tiltakozás, esetleges mozgósítás, kardesörtetés és egyéb henczegés ezen nem segít. Oroszország tisztában van azzal az Európával, mely kis újját sem mozdította tulajdon érdekei megvédésére akkor, mikor még Törökországban hatalmas szövetsége volt. Most fogná megtenni?

A mit eddig a keleti kérdésben megjósoltunk, — mind szomorúan beteljesült. Sőt több annál, mert a muszka impertinenciáját legnagyobb elkeseredésünkben se bírtuk olyannak tartani, mint a milyennek most e békefeltételeiben jelentkezik.

Óhajtanók, hogy most az egyszerű szor próféták legyünk s legyen meg Európában, legyen meg monarchiánk intéző köreiben az a férfiaság, melynek immár teljes kivészésétől vagyunk kénytelenek tartani.

Az osztrák miniszterválság még mindig tart. Az egyetlen hír a mit a válságra vonatkozólag feljegyezhetünk az, hogy tegnap több tekintélyes osztrák parlamenti, tag Dumba képviselő lakásán értekezlet tartott, a melyen azzal a kérdéssel foglalkoztak, hogy Magyarország engedékenysége esetén az osztrák parlament meddig mehet az engedékenységekben. Az értekezleten határozatot nem hoztak, hanem legközelebb folytatni fogják a tanácskozást. Résztvettek ezen a konferentián az említett Dumában kívül még Herbst, Grósz, Wolfrum, Giskra, Sues, Kuranda és Hopfen képviselők. Felemlítjük továbbá, hogy a „Neu freie Presse” ismételve ad kifejezést azon nézetének, hogy a conflictus legkönyebben megoldandó az azt kabinet újja alakítása által, a kabinetnek azonban nemcsak fejében, hanem több tagjaiban is változni kell, ha célt akar érni.

Versailles, január 27.

Legmegbizhatóbb forrásból veszek biztos és igen fontos újságokat, melyek oly dolgokra vonatkoznak, melyek a diplomatikai tőle falak mögött adták elő magukat. Noha igen jól volt őrizve, a titok még is áthatott büvös körén és némely írásleket Németország barátságos állásáról

— Oh, még mi sem bizonyos! kiálta fel Jakab, nem bírván elrejtetni zavartát. Clarisse valóban meg volt lepette, lenéző tekintettel fordult Jakabhoz; felkelt s a nélkül, hogy csak egy szóra méltán, karját nyújtá La Lande-Rocroy asszonynak; mondván: — Ah! Chanray ur az ön kedves unokahúgát veszi nőül! En ezt nem tudtam, s egész életem át fájjalni fogom, hogy oly soká tartam őt távol boldogságától. — Menjünk, asszonyom, ne háborgassuk továbbra is őt.

— Csufoldók rajtam, gondolá Jakab, sokáig tekintve utána; de azért jól áll ügyem nála, ha nem csalódom. S ezzel felkeresé Costigan kisasszonyt, kinek szomorú arczára új mosoly költözött, midőn megpillantá vőlegényét. — Clarisse felkeresé férjét, kit egy férfi csoport között talált, mely figyelve hallgatott szavaira. — Adrien utazásairól beszélt. Ő meglokte gyöngöden karját s félhangon így szót hozá: — Haza szeretnék indulni.

— Adrien megütöde léfta sápadt arczát s remegő ajkait. — Rogton bocsánatot kért halgatóitól s távozott. — Mi bajod van gyermekem? kérdé aggályos hangon, felelé az.

Néhány perczben az előszobában volt Clarisse, várva előrobogó fogatára, midőn a járókelők tömekegében újra maga előtt látá Chanray marquis-t. — Clarisse tetette magát, mintha nem venné észre s nyugtalanul várta férjének visszatérését; de ez késétt s így Jakab időt nyert hozzá közelébe.

— Engedje meg, hogy kocsijához kísérjem asszonyom, szólott ez fenhangon. — Clarisse hallgatott, mire ez felelé hajolt s félhangon, ugy hogy Clarisse is alig hallhatta meg folytatta: Kegyed tudja jól, hogy nem szerelemből veszem el Costigan kisasszonyt. Ő nines inkább teremnye számomra, mint kegyed Adrien számára. — En nőül veszem őt, mert megvagyok rovára, adósságokkal terhelve s pénzürrásaim apadtával a házasság által kell vagyont szerennem magamnak. — De, csak egy szóval jelentse ki, hogy jobban szeretnék

Muszkaországhoz fölvilágítandják a mi északi szomszédunk szándékait.

Alig hogy a köztársasági kormány megalapított Francziországban, és miután a külügyérnek ideje volt programját nyilvánosságra hozni, mely egészen őszinte és békés volt, a német kancellária, mely csak a kedvező pillanatra várt, időszerűtinek találta kissé kipuhatolni a dolgok állását és megmutatni, vajjon kitűzött és megállapított eszmék nem vitethetnének-e ki?

Ezen eszméje abból állott, hogy a körülményeket felhasználja, melyekbe Európa a jelenlegi háboru által helyzetetett és Németalföldöt magához csatolja, melyet a nemzeti szabadelvűek Poroszországban régóta lényegesen Németországhoz tartozónak tartanak, noha ezen ország lakossága romlott tájszójárást használ. — Ezen különös okoskodások mögé többféle valóságos óhajások is rejtőznek, mint a parti vonal kiterjesztése, a „német tenger” fölötti uralom és mindenek fölött a szükség és az elég erős ok arra, hogy a hollandai nemzetiséget elnyelje, egyidejűleg Angolszág ellen is forduljon és több előnyt nyerjen, hogy ezzel a versenyt megkezdje a tengereken.

Ily formán kezdettek meg a bizalmas alkudozások a német diplomaták által a versaillesi kabinetnél. Ezen ajánlatok — mint mondják — Franciaországra nézve igen előnyösök lennének, mivel arról van szó, hogy bizonyos kártalanítások nyújtassanak olyképen, hogy ennek engedtetnék át Belgium Antwerpenig. Ez ugyan Németországra nézve bizonyosan nem lenne nagy áldozat, mint hogy ezen terület nagybővítés minden anyagi veszteség nélküli lenne Németországra nézve és az ilyen kiterjedés nem volna ahhoz arányosítva, mit Németország nyerne. De valóban egyebet nem is akartak kínálni.

A versaillesi kabinet erősöde a tuileriákban nyert tapasztalatai által köteleességének hitte ezen compromittáló ajánlatokat visszautasítani; biztosítanak arról egész authenticitással, hogy Mr. Waddington ezen szavakat mondá:

„A franciaia kormány nagy örömmel fogadja azon ajánlatokat, melyek a német diplomatának irántai sziveségéről kezdeskednek, de lehetetlen volna egy ily kalandorossággal telt politikába ereszkedni.”

Egész újabb rendelet az alkuszok jónak látták a dolgot nem erőszakolni. Még azt is állítják, és bátran merem mondani, hogy Hohenlohe hercegenek legújabb berlini útja is szoros kapcsolatban áll ezen alkudozásokkal. M—r.

A háboru.

Minő kényelmetlen helyzetben van Németország, már azon körülmény is mutatja, hogy a berlini kabinet legújabbban egy jegyzéket intézett Gortsakoff hercegre, melyben hangsúlyozza, hogy a három császárszövetség azon ponton áll, tagjai egyikét elvesztini, ha Muszkaország figyelembe nem venné alapos és igazságos aggodalmait. — Hogy ezen harmadik szövetség Ausztria-Magyarország, az benne foglalatik az értelemben, mert hisz mindenki tudja, hogy hármukból áll e szövetség. Valóban ideje már, sőt talán késő is, hogy Ausztria-Magyarország kül-

ügyére bekezdje ismerni állama érdekeit. Megmondta azt Andrassynek a monarchia két felének legtöbb lapja, kimerített minden érvet s valóban nem tudjuk, makacsságnak, elfogultságnak vagy fölfogási tehetőség hiányának tulajdonítsuk azt, hogy magartatása a háboru elejétől kezdve mindig olyan volt, mintha monarchiája és fejedelme érdekét önkényit akarná oda dobni. Most Törökország eltipratása óta, még azon elégtelünk sincs, hogy mondhasuk: jobb későn mint sohasem. A „tropard” 30 év óta Európa majdnem valamennyi államának végtetését leit. Adja isten, hogy nekünk se mondhasa a történelem: Ausztria trop tard akarta a keleti gordiusi csomót szétvágni, ez annyira megkeményedett, hogy kardja bele tört.

Németországnak az utolsó 2 évtizedben politikája oly perfidid lett, mint még egy miniszter sem volt, eltanulta a muszkatól a becsület sem szó s a bamba nem vették el, III. Napoleontól a hazudozást, csúrést csavarást. Tökéletesen mindegy, ha egy hatalom akar Muszka- akár Németország ggal bocsátókizni alkuba, megdögnykél előre biztos lehet a fölött, hogy meg fog csalatni. Es ezen kormány vontató kötelezés hagyta magát külügyérünk kötetni s még most sem tudjuk, megszületett-e benne már a meggyőződés, hogy Adam és Eva helyzetébe jutott, midőn Bismarck szavaira hallgatott. — Már Németországnak egy különféle mondatairól, igéreteiről, terveiről, javaslatairól tudjuk, ennek vég-sője az, hogy most egy nyilatkozat, miszerint kész egy congressuban résztvenni a keleti ügyek szabályozása tekintetéből. Megvalljuk: hogy akkor hisszük, mikor látjuk. Németország oly congressusban bizonyosan nem vevend részt, hol csak Muszkaország nem látja oldalá mellett. Ennél neki még biztosabbnak látszik a háboru.

Az angol és franciaia kabinetek közt a sürgönyváltás sokkal élénkebb, mint volt a parlament megnyitása előtt. A két kormány tökéletes solidaritásban van a keleti kérdésre, a muszka túlszögölt követelése elutasítására és Németország tükos tervei kijátszására s elhárítására nézve. A viszonyok e két kabinet és Németország közt mindig feszültebbek s a Bismarck szeméit nem homályosítja hájog, lehetetlen észre nem venni, hogy befolyását Londonban és Parisban Gambetta minden béke prédikációi dacára is elvesztette, annyival is inkább, mivel ezen szónok azon ponton áll, magát azok által lejárná, rá csak annyira hallgatnak már, mint az angolok Gladstonera.

A békefeltételeket még most sem ismeri senki. A béke vagy a fegyvernyugrás még meg nem kötetett s egyelőre nem is fog megkötetni, míg csak a muszka Konstantinápolyba be nem vonulnak. Layard ezen békefeltételekbe azt jelenti Londonba, hogy azok egyértelműek az európai török birodalom végleges megsemmisítésével. Szegény Törökország még most sem mulaszt el semmit, hogy magát e megsemmisítéstől megmentse s fővárosát a muszka inváziótól megóvja. Török csapatok pontosulnak össze Gallipoli vidékén, Mikló's nagyherceg pedig atyjától parancsot kapott, hogy személtartsa azokat, de ne igyekezzenek Gallipolit elfoglalni.

Ez ugyan, ha még törökök sem állának ott, nagy feladat lenne, mert Hora by tenger-nagyának kevés óra kell ahhoz, hogy hajórajával Gallipoli előtt teremjen s tengerész katonáit partra szállítsa. Muszkaország még a krími háboru óta igen jól ismeri az angol katonák vétségét, s alig kockáztatna egy ősszétkötözést, melyben még akkor is, ha az angol sereg csak felényi számú, mint a muszka, az elsőbök előnyére dőlne el a nap sorsa.

Konstantinápoly maga lázas állapotban van s félhetni nagybővzert zavarások kitéréséről; ez esetben az angol tenger-nagyának utasítása van, azonnal oda menni, hogy a brit alattvalók személyei és vagyona biztonságosak. Azonban még más okra nézve is bír a tenger-nagy utasítással és fölhatalmazással, ugy hogy soha sem tudhatni, melyik perczben látjuk az

pesiték a zöldelő ágakat itt tölté Clarisse napjának legkedvesebb részét. Hisz oly édes emlékek köríték őt itt minden felől! E százasok fáka, a fakalakat bekuszó vad szőlőlével, az árnyas lugas, midő jó ismerősök voltak. A kert végén álló kis nyári lakban, melynek összes burtozatát egy kis márványasztal képezé, hánszorg gondolkozott anyjáról, s hánszorg engedett szabad folyást kényüinek, melyeket agg nevelő anyja elől oly gondosan eltakart. Jól emlékezett egy napra, midőn e helyen zivatar érte utól s unokahátyja jött egy nagy esernyővel megszabadítására, s a tizenöt éves leányt gyermeké gyánadt emelte karjái közé, hogy megóvja lábait a nedves föld érintésétől. Egy másik ponton, a szökő kut madre mellett, évek előtt készített egy nagy hőmbert Adrien segélyéről, mely egy hónapnál tovább maradt állva, megvédve azon fagyos öltöny által, melyet a hideg borított vállaira. S midőn egy reggelen szokás szerint meglátogatna, Clarisse már nyomát sem találta emberének, csak egy sáros, félig megolvadt sőtömeget, mely közel volt a széthulláshoz.

Sokáig ez emlékek édes gondolatakat idéztek elő Clarisse lelkeben. — Örül, ha azokat vissza-idézhetné, ha újra állhatna a kellemes órákat, melyeket ott eltöltött. — De miután Adrien kérelmére belegegyezett, hogy meje legyen, s már fel-fogta, hogy mily áron kellett megfizetnie a jöteket, melyeket itt élvezett, ez emlékek elvesztés előtté bájokát. — Majd midőn később, miután három hónapot töltött el St.-Martinban férje oldala mellett, kit nem szeretett, s anyosa társaságában, kinek sokszor akarta szemére vetni sorsát, melyben szenvedett, visszatért azon háza, melyet szabadon s vidáman hagyott el, azt vélte, hogy többé itt sem találhatja fel nyugodalmát, s a kert, melyben egykor annyiszor álmódzott jövő boldogságáról, szemében utálatossá vált. — Így könnyen magterhelték, hogy miért nem volt visszatérte óta egyszer sem e kert fasorai között, félt attól, hogy nagyon kegyetlenül fogja érezni a különbséget egykori boldogsága s jelenlegi keserve között. Mindazáltal azon nap után, melyen a véletlen Chanray Jakab közelébe hozá őt, léptei akaratára ellenére azon hely felé vezették, melyet került. (Folytatás következik)

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRGYAJA.

CLARISSE.

IRTA: REYNAUD LAJOS. Franciaából fordítja: Nyáry László. — 9-ik folytatás. — Igazán kérdezte ön ezt magától? kérdé Clarisse. — Igen, bizonyára oly kérlelé is, mely Gyakran tintt fel előttem, mióta tudom, hogy férjhez ment. — És nem talál e kérdésre feleletet? — Semminőt. — Ez nem nagy becsületére válik szívének s eszének, Chanray ur, felelé Clarisse. — Pedig beláthatta volna, hogy egy erős s hatalmas háláérzet, néha a fogékony kebelben oly nagy helyet foglalhat el, hogy az másnémi vonzalommal is változhatik. — Egy nagylelkű lélek, midőn a hála köteleességének engedelmeskedik, feláldozza magát, ha csodálattal engedelmeskedik, ugy lelkesültségből celekszik. Egy esetben sem látok szerelmet. — Hiszen e két első érzelem elegendő arra, hogy a harmadikat helyettesítsék! felelt busan Clarisse. — S azt véli-e ön, hogy a szerelmet, a hogy ön kívánja azt, szükséges a boldogságra? — Óne bizon, hogy e kérdésre feleljen magának, asszonyom; — szólott Jakab s ohallgatott, azon reményben, hogy Clarisse fogja folytatni a társalgást; azonban midőn látta, hogy ő továbbra is csak hallgat, mégis megszólalt: — Ha az olyan házasság, mint az öné, csakis egyik fél nagylelkűségének köszönhető, akkor az a másik fél részéről óriási egoizmusról tesz tanuságot, a mely nem nyújthat nagy véleményét annak szeretére fel? — Ez azonban nem elég arra, hogy az egyszerű boldog legyen, szükséges, hogy ez alapjául közös vonzódást bírjon, vonzalmat, mely az egyik félt a másik szívéhez köti.

alakítását, s f. évi január hó 25-én kelt rendelettel, Duna- és Tisza menti és a központi vidékekre...

Egyetek, társulatok.

A budai torna egyesület jövő vasárnap...

Az országos nőiparegylet tanácsadójában...

A magyarországi központi Fröbelegylet választmányának elnöksége...

A magyar, hasonszerű ügyvédi társulatok...

A földtani társulat közgyűlése.

január 30-án.

Az akadémia palotájának egyik legkisebb termében...

Az erre következő titkári jelentés szerint...

A jövő évi költségvetés bevételi rovata...

Fővárosi ügyek.

Az árvízbizottság május 4. u. 4 órakor...

jövőben hasonló meglepetéseknek legyen kitéve...

Az árvíz.

A helybeli táviratok szerint a vizállás...

TÁVIRATOK.

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

net rekonstrukciójáról nem kételkednek...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)

Az Auerberg kabinet lemondásának elfogadása...

Szent-Pétervár, jan. 30. (Hivatalos.)...

London, jan. 30. Az alsó házban...

Róma, jan. 30. A király ma ünnepélyes kihallgatást...

KÖZGAZDASÁG.

Budapest, január 29.

Az országos iparegylet képviselő bizottsága...

A jelentésben az egyesület szervezeti ügyére...

A múlt közgyűlésen felmerült abbéli indítvány...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

Az egyesülettel szembeni kérelmek és a kérelmek...

m. 77.11.05, 200 m. 76.10.75, 200 m. 73.10.60...

Tengeri 200 m. 7.47%, 200 m. 7.48, 200 m. 7.50...

A határidőn túlben a jegyzések követhetnek...

Ertekezési. A reggeli lapokban foglalt hírek...

Bécsi üzleti tudósítások. Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Figyelmeztetés. A különböző direkt díjtáblázatok megszüntetése...

A rajnai-üthringi osztrák vasúti kotelekből...

A déli tőzsdén osztrák hitelrészvények...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

Bécs, jan. 30. (Az „Egyetértés” távirata.)...

„UTOLSO BEBEK” történelmi regény 3 kötetben, írta Pétery Károly...

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

Table with 2 columns: City, Lot numbers. Prága, 36 74 88 84 73; Lemberg, 37 13 86 81 45; Szobon, 85 59 11 6 58.

